

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 184860 21 Kž
Novi Travnik, 08.10.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, Zuhdije Ćosić i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M. zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, radi donošenja odluke po žalbi kantonalne tužiteljice u Travniku broj T06 0 KTŽ 0028304 21 od 31.05.2021. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Travniku, broj 51 0 K 184860 21 K od 06.05.2021. godine, nakon održane sjednice vijeća u prisustvu branioca optuženog A.M., advokata Bekira Ferizović iz Travnika, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, dana 08.10.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice u Travniku odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 184860 21 K od 06.05.2021. godine.

Obrazloženje

Općinski sud u Travniku presudom broj 51 0 K 184860 21 K od 06.05.2021. godine, oglasio je krivim A.M. zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično opisano u izreci te presude, pa mu je na osnovu istog propisa i po članu 42., 47., 48., 50. i 51. stav 1. tačka f) KZ FBiH, osudio na novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 (jednahiljada) KM, koju je po pravosnažnosti presude dužan platiti, a koja se u slučaju neplaćanja od strane optuženog zamjenjuje kaznom zatvora računajući svakih započelih 100,00 KM za jedan dan zatvora u skladu sa članom 48. KZ FBiH. Istom presudom na osnovu člana 78. i 239. stav 4. KZ FBiH, od optuženog se trajno oduzima opojna droga „Amfetamin“, neto mase 0,197 grama, koja je oduzeta po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta, PU Travnik broj: 02/7-2-04-85/20 od 19.08.2020.godine, i ista se po pravomoćnosti presude ima uništiti, dok je na temelju člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ZKP FBiH), optuženi je obavezan da plati sudu paušal u iznosu od 40,00 (četrdeset) KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica iz Travnika (tužiteljica) koja izjavljenom žalbom tu presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači tako da se optuženom izrekne strožija krivičnopravna sankcija, u kojoj žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na tu žalbu podnesen je od strane branioca optuženog, advokata Bekira Ferizović od 22.06.2021. godine kojim osporava prigovore iz žalbe s prijedlogom da se izjavljena žalba tužiteljice odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda, u kojoj je traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 2. ZKP FBiH, u prisustvu branioca optuženog, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, prisutni branilac je ostao kod pismeno podnesenog odgovora na izjavljenu žalbu, koji je i usmeno obrazložio, s prijedlogom da se izjavljena žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Nisu osnovani prigovori žalbe tužiteljice zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji u konkretnom slučaju. Naime, prema obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o vrsti i visini sankcije optuženom od olakšavajućih okolnosti cijenio da je se optuženi A.M. priznao izvršenje krivičnog djela, izrazio kajanje, da se korektno držao tokom vođenja postupka, da je surađivao sa policijom u ranoj fazi istrage i prilikom pronalaska droge, dok prvostepeni sud nije našao otežavajućih okolnosti, da je ovo krivično djelo počinio prije no što je kod istog suda osuđen za istorodno krivično djelo za koje mu je izrečena uvjetna osuda, tako da ovo krivično djelo nije počinjeno u vrijeme kušnje, a pogotovo što prema stanju spisa, proizilazi da se u konkretnom slučaju, zaista radi o maloj količini pronađene opojne droge od svega 0.197 grama koju je namijenio za ličnu upotrebu, iz čega se može zaključiti da se radi o osobi koja je izrazila žaljenje i kajanje zbog svojih postupaka, kao i spremnost da prestane sa konzumiranjem opojnih droga. Te olakšavajuće okolnosti su i opredjelile prvostepeni sud da ih opravdano u njihovoj ukupnosti ocijeni osobito olakšavajućim okolnostima, zbog čega je prvostepeni sud ovom optuženom ublažio kaznu i izrekao mu novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM, koja je ipak izvršna sankcija, umjesto propisane zatvorske kazne, što se i po ocjeni ovog suda pokazuje pravilnom i adekvatnom krivičnopravnom sankcijom. Zbog toga, a cjeneći da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije pronašao bilo kakvih okolnosti koje bi se mogle smatrati otežavajućim, ovaj sud je zauzeo stajalište da optuženog ne bi bilo nužno kazniti bezuvjetnom kaznom zatvora, kako to neosnovano predlaže žalba tužiteljice, jer bi takvo njegovo kažnjavanje u konkretnom slučaju, bilo prestrogo i kontraproduktivno bez prethodnog pokušaja da se optuženom da šansa i mogućnost da kroz svoj budući život dokaže da je činjenje predmetnog djela bila posljedica trenutačne lakomislenosti, tako da je očigledno da je i sama konkretna situacija, koja je rezultirala kriminalističkom obradom optuženog A.M., na njega očito dovoljno djelovala kako bi shvatio svu štetnost protupravnih radnji za koje je oglašen krivim. Ova utvrđenja prvostepenog suda ni žalbenim prigovorima nisu osporena. Zbog svega toga ovaj sud u konkretnom slučaju, nalazi da je izrečena krivičnopravna sankcija iz pobijane presude, optuženom A.M., u svemu adekvatna i primjerena počinjenom krivičnom djelu, okolnostima izvršenja djela, a pogotovo držanju poslije učinjenog djela, kojom će se u cijelosti postići kako opća, tako i posebna svrha

kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Dakle, kako tužiteljica izjavljenom žalbom ne nudi nikakve konkretne nove otežavajuće okolnosti, nego iznosi samo uopćene i paušalne tvrdnje da se izrečenom krivičnopravnom sankcijom neće ostvariti svrha kažnjavanja, to ovaj sud smatra da je tako izjavljena žalba tužiteljice u konkretnom slučaju neosnovana, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Zbog navedenog, a imajući u vidu i ostale žalbene prigovore, kao i da pobijanom presudom na štetu optuženog nije povrijeđen krivični zakon, ovaj sud je temeljem odredbe člana 328 ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Slađana Dujo,s.r.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,s.r.